

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 5. Urbs Augustana a Cæsareo-Bavaris arcte cincta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67406)

Sæc. XVII.
A. C. 1635.

§. V.

Urbs Augustana a Cœsareo - Bavaris
arcte cincta.

Jam septimo Mense Bavari Augusta-
nam Urbem, intercluso commeatu,
arcte cinctam tenebant, quin tamen ad-
huc oblata Cœsaris clementia, Nord-
lingana Suecorum clades, grassansque
in Urbe contagio, atque extrema in-
opie necessitas Lutheranorum perti-
naciam frangere potuisset: Adeo spu-
rius Religionis libertatisque amor secta-
tiorum animos in sua pervicacia obdu-
rare solet. Hortabatur equidem Sena-
tum Magnus Teutonici Ordinis Magi-
ster Comes de Stadian, qui absdubio
Ferdinandi Hungariæ Regis, quocum
Laungæ agebat, impulsu, missis inde
literis pro recuperanda Cœsaris gratia
Augustanis suam spondebat operam,
eosdem admonens, ut fractis jam Sue-
corum viribus, honestas deditio-
nes potius, quam irati Victoris vim
prætolarentur; verum Augustani nun-
tium, qui Teutonici Magistri epistolam
attulerat, ne quidem referatis hisce li-
teris remisere, respondentes quod pacisci
non possent, utpote nimis arcte Sueco-
rum fæderi juncti. Comperta horum
obstinatione Maximilianus Bavariæ
Ele-

Sæc. XVII. Elector Wallium Comitem supremum
A. C. 1635. Boici castri Præfectum jussit, ut adhuc
angustius urbi assidere, & contumaces
tandem fame subigere niteretur: Inde
vero urbs ad tantam victus inopiam
redigebatur, ut Senatus missis ad Re-
gēm legatis cūm eo transigere peteret:
hi tamen a Rege fuere repulsi, eoquod
tam indignas obtulissent conditiones,
ut eas Rex nequidem legere dignaretur.
Arctius igitur occulsa urbe, jam-
jam equorum, asinorum, canum, fel-
liumque carnes publice in macello ve-
num ibant, imo & nonnulli a mortuorum
hominum carne haud abstinuerunt.
Tentabant quidem Ulmenses Luthe-
rani suis sociis inferre cibaria: ast ab
obsidentibus territi, annonam omnem
agricolis, Bavarisque relinquere coacti
sunt. Necdum tamen Joannes de
Winckel Suecus Urbis Gubernator tot
civium militumque calamitates ultro-
nea deditio redimere cogitabat, sed
querulos objurgans, famem in urbe
graſſari negabat, eoquod ejus rheda
adhuc salva esset, ex cuius corio fames
depelli posset. Hujus inhumana per-
vicacia animatus impudentissimus qui-
dam Præco, in Ecclesia ad S. Annam
frequentissimo populo die decima sexta
Augusti e suggestu declamans, suadere
non

non erubuit, satius esse, fæno & palea **Sæc. XVII.**
pasci, quam se Cæsari submittere, mi-
litesque potius sinistram arroderent, &
dextera pugnarent, quam utramque
manum ad implorandam Cæsaris cle-
mentiam attollerent. Postquam vero
inediæ violentia, ac diuturnitas urbem
pene ad incitas redegerat, tandem die
decima octava Januarii anni currentis
Lutherani decrevere, quod cum Ca-
tholicis civibus primo concordiæ pacta
mutuo consensu stabilire vellent, ut
demum Imperatori nil ultra reliquum
manceret, nisi ut hæc paœta ipse sua
quoque auctoritate firmaret; cum au-
tem hi denuo tam duras Catholicis pro-
ponerent conditiones, ut iniqua vexa-
tio non sublata, sed duntaxat in aliam
oppreßionis speciem mutata videretur,
hinc Lutherani propriæ calamitatis sub-
levandæ necessitate compulsi, die
sexta Februarii hoc anno Legatos Lo-
wenburgum Wirtembergici Ducatus
urbem ad Comitem Galassum, supre-
num Cæsarei exercitus Vicarium de-
cernebant, eo fine, ut eidem circa ci-
ties Augustanos, Religionis exercitium,
impositosque urbi milites, mutuæ trans-
actionis articulos proponerent.

A.C. 1635.